skein sól í heiði); impers., mun s. af í dag, it will clear up today.

SKÍRA (-ĐA, -ĐR), v. (1) to cleanse, purify (s. silfr); skira sik, to clear (pure) oneself by an oath or ordeal; (2) to baptize, christen (skírði prestr barnit); láta skírast, to be baptized.

SKÍRARI, m. baptizer, baptist.

SKÍR-BORINN, pp. born in wedlock.

skír-dagr, m. Maundy-Thursday.

SKÍR-DRÆPR, a. *dazzling*; -GETINN, pp. = -borinn.

SKÍRI-FAÐIR, m. one's 'baptizing father'; -ÞÓRSDAGR, m. = skírdagr.

SKÍR-LEIKI, m. purity; -LEIKR, m. purity; -LEITR, a. bright-faced; -LIGA, adv: purely, chaslely; -LIGR, a. bright; -ligr í yfirbragði, at yfirlitum, bright of countenance; -LÍFI, n. chastity; -LIFR, a. purelived, chaste.

SKÍRN, f. baptism, christening; halda barni undir s., to stand godfather; taka s., to be baptized.

SKÍRNA (AÐ), v. to become clear.

SKÍRNAR-BRUNNR, m. baptismal font;
-DAGR, m. baptismal day; -EMBÆTTI, n.
= -þjónusta; -FONTR, m. baptismal font;
-HALD, n. standing godfather; -KLÆÐI, n.
pl. baptismal clothes, = hvíta-váðir;
-NAFN, n. baptismal name; -VATN, n. baptismal watter; -ÞJÓNUSTA, f. baptism, christening.

SKÍRR (SKÍRRI OT SKÍRARI, SKÍRSTR), a. (1) clear, bright, pure, of glass, metal, water, sky, &c. (s. mjöðr, skírt vatn, s. málmr, skírt silfr); (2) cleansed from guilt (hón skal øruggliga bera mega þetta járn ok skír verða); (3) of the voice, clear (með skírri raustu).

SKÍR-SKOTA (AÐ), v. to refer or submit to judgement (E. -skotaði þessum órskurði

undir þá menn alla, er við vóru), or to testimony (skírskota e-u undir e-n, e-u fyrir e-m, e-u við vitni e-s); -skota til e-s, to appeal to.

SKÍRSL, f. purification, ordeal.

SKÍRSLA, f., SKÍRSLI, n. = skírsl; fig. gera skírslu til e-s, to put to the test.

SKÍTA (SKÍT, SKEIT, SKITINN), v. = dríta; þeir fuglar, er í sitt hreiðr skíta, *that* foul their own nest.

SKÍT-KARL, m. dirty fellow.

SKJAĐAK, n. (1) a kind of weed, darnel; (2) an ill-flavoured or poisonous element (s. í mungáti).

SKJAL, n. empty talk, gossip.

SKJALA (AÐ), v. to prate, swagger.

SKJALDA (AÐ), v. to cover (furnish) with a shield or shields.

SKJALDAR-BUKL, n. shield-boss; -FETILL, m. shield-strap; -RÖND, f. rim of a shield; -SPORÐR, m. the lower pointed end of a shield.

skjalda-skrifli, n. pl. old worn-out shields (-skrifli ok baugabrot).

SKJALD-BORG, f. wall (rampart) of shields, an old battle-array (skipa mönnum í -borg); -fimr, a. dexterous with one's shield; -hvalr, m. a kind of whale; -jötunn, m. a kind of war-engine; -mær, f. amazon; -rim, f. 'shield-rim' (on a ship); -sveinn, m. shield-bearer; -þili, n. wainscoting.

SKJALIGR, a. talkative.

SKJALL, n. the while membrane of an egg (skjalli hvítara).

SKJALLA (SKELL; SKALL, SKULLUM; SKOLLINN), v. to clash, clatter (á hælum hringar skullu).

SKJALL-KŒNLIGA, adv. in a swaggering manner.

SKJALLR, a. (1) loud, shrill (s. brestr); (2)

